

Η αύξηση των γεννήσεων και δημογραφικό πρόβλημα

Του Μιλτιάδη Νεκτάριου

Η πολιτική της αύξησης των γεννήσεων αποτελεί τον έναν από τους τρεις τρόπους αντιμετώπισης του δημογραφικού προβλήματος - οι άλλοι δύο είναι η προσέλκυση των ομογενών και η επιλεκτική αποδοχή των μεταναστών.

Στην Ελλάδα οι γεννήσεις βρίσκονται σε σταθερά πτωτική πορεία, φτάνοντας, σύμφωνα με τα πρόσφατα δημοσιευμένα στοιχεία της ΕΛ.ΣΤΑΤ., σε ιστορικό χαμηλό το 2018, κάτω από τις 86.500. Το φυσικό ισοζύγιο (γεννήσεις - θάνατοι) είναι αρνητικό από το 2010. Εκτός από το μέγεθος αλλάζουν η δομή και η σύνθεση του πληθυσμού. Ο πληθυσμός των ατόμων άνω των 65 ετών ξεπερνά εκείνον των παιδιών κάτω των 15 ετών, ενώ οι άνω των 80 ετών αποτελούν την ταχύτερα αυξανόμενη ηλικιακή ομάδα του πληθυσμού.

Η μεγαλύτερη προτεραιότητα για την αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος της χώρας έγκειται στην προσπάθεια άμεσης αναστροφής των πτωτικών τάσεων στη γονιμότητα του γηγενούς πληθυσμού. Για να επιτευχθεί αυτό, σημαντική προϋπόθεση είναι η βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη της χώρας σε μακροχρόνια βάση, ούτως ώστε να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη των πολιτών στις προοπτικές των ιδίων και των οικογενειών τους.

Στη συνέχεια πρέπει να εκπονηθεί μια εθνική πολιτική οικονομικής ενίσχυσης των οικογενειών για τις δαπάνες εγκυμοσύνης και τοκετού, καθώς και των δαπανών για βρεφονηπιακούς σταθμούς, αλλά και η παροχή οικονομικών κινήτρων.

Όπως έδειξε σχετικά μελέτη του Πανεπιστημίου Πειραιώς για τη «διερεύνηση των παραγόντων που επηρεάζουν τη γονιμότητα των νέων ζευγαριών στην Ελλάδα», που έγινε για λογαριασμό της Hope Genesis (Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία), δεν υπάρχουν γενικές λύσεις για όλες τις περιπτώσεις σε σχέση με τον γηγενή πληθυσμό, αλλά θα ήταν προτιμότερο να σχεδιαστούν επιμέρους πολιτικές για τη βελτίωση του δείκτη γεννήσεων ανάλογα με το επίπεδο της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης των περιφερειών της χώρας.

Οι πολιτικές αυτές πρέπει να κλιμακωθούν σε τρεις γεωγραφικές περιοχές: α) στις ακρικές, ηπειρωτικές και νησιωτικές, β) στις ημιαστικές, και γ) στις αστικές. Όπως έδειξε η εν λόγω μελέτη, η κάθε περιοχή έχει τις δικές της ανάγκες και προτεραιότητες.

Εκείνες με μικρό πληθυσμό και

δύσκολη πρόσβαση σε δομές υγείας -ακρικές, ηπειρωτικές και ακρτικά νησιά, αλλά και ορεινές ημιαστικές- παρουσιάζουν το μεγαλύτερο πρόβλημα υπογεννητικότητας. Η τοπική παρουσία γυναικόλογου ή μαιάς, ακόμα και υποστηρίχτου κέντρου υγείας είναι αδύνατη, ενώ η παρουσία του αγροτικού γιατρού δεν δημιουργεί αίσθημα ασφάλειας και ημερίας στις γυναίκες προκειμένου να πάρουν τη δύσκολη απόφαση για εγκυμοσύνη. Σε αυτές τις περιοχές χρειάζεται σαφέστατα ενίσχυση των ιατρικών υπηρεσιών, είτε μέσω κεντρικών δομών υγείας είτε μέσω οργανισμών-φορέων που να υποστηρίζουν ιατρικά τις περιοχές αυτές. Απαιτείται, επίσης, οικονομική υποστήριξη για τα σχετικά ιατρικά έξοδα κατά την εγκυμοσύνη και τον τοκετό, αλλά δεν είναι έντονο το πρόβλημα της έλλειψης βρεφονηπιακών σταθμών.

Στις ημιαστικές περιοχές υπάρχει διαθεσιμότητα κατάλλων ιατρικών υποδομών, αλλά επιζητείται οικονομική ενίσχυση για ιατρικές δαπάνες κύησης και τοκετού και, κατά περίπτωση, για δαπάνες βρεφονηπιακών σταθμών, καθώς και οικονομικά κίνητρα.

Στις αστικές περιοχές υπάρχει επάρκεια υποδομών υγείας, αλλά το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι τα πολύ υψηλά ποσοστά ανεργίας και οι περιορισμοί που επιβάλλει το εργασιακό περιβάλλον στις γυναίκες που θα επιθυμούσαν να τεκνοποιήσουν. Απαραίτητη προϋπόθεση για τεκνοποίηση είναι η κάλυψη των ιατρικών δαπανών κύησης και τοκετού, όπως και οι δαπάνες βρεφονηπιακών σταθμών, αλλά και κάθε είδους ελάφρυνση. Επίσης, πρέπει να επανεξεταστεί το πλαίσιο που διασυνδέει τη μητρότητα με την εργασία, ακολουθώντας διαδικασίες και δομές δοκιμασμένες σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, προκειμένου να υποστηριχθεί η μητρότητα παράλληλα με την εργασία.

Η ευρωπαϊκή εμπειρία δείχνει ότι οι φιλικές προς την οικογένεια συνθήκες εργασίας -όχι μόνο για τις γυναίκες αλλά και για τους άνδρες- αποτελούν απαραίτητη προϋπόθεση για την απόκτηση περισσότερων του ενός παιδιών. Η ενίσχυση των γεννήσεων δεν μπορεί να συμβεί παρά μέσα από τη δημιουργία ενός υποστηρικτικού για την οικογένεια εργασιακού και κοινωνικού περιβάλλοντος. Ουσιαστική υποστήριξη των εργαζομένων μητέρων πριν και μετά τον τοκετό, πραγματική ισότητα στα δικαιώματα αδειών και επιδομάτων αναστροφής και για τους δύο γονείς φαίνεται ότι είναι μερικά από τα σημεία-κλειδιά που καθιστούν κάποιες χώρες πιο αποτελεσματικές στην προσιόθεια στήριξης των γεννήσεων.

Το τελικό συμπέρασμα είναι ότι για την αναστροφή της φθίνουσας τάσης γονιμότητας του πληθυσμού πρέπει να εκπονηθεί μια συνολική, αλλά όχι ομοιόμορφη στρατηγική, με σεβασμό και προσοχή στις επιμέρους ιδιομορφίες που παρουσιάζει η κάθε περιοχή της χώρας. Επίσης, τα όποια κίνητρα ενίσχυσης των γεννήσεων και στήριξης του θεσμού της οικογένειας πρέπει να είναι έτσι σχεδιασμένα ώστε να αποφεύγουν την αναπαραγωγή του συντηρητικού μοντέλου της μη εργαζόμενης μητέρας. Αντίθετα, με την επικρατούσα άποψη η γυναικεία απασχόληση δεν σχετίζεται αρνητικά με τη γονιμότητα, παρατήρηση που επιβεβαιώθηκε και από τα ελληνικά δεδομένα την τελευταία δεκαετία: κατά τη διάρκεια της κρίσης οι γυναίκες που αύξησαν τη γονιμότητά τους ήταν οι εργαζόμενες άνω των 35 ετών. Το ευνοϊκό μοντέλο των εργασιακών σχέσεων για αυτές στον δημόσιο τομέα πρέπει να προσαρμοστεί και στον ιδιωτικό, με ανώληψη του κόστους από το κράτος.

* Καθηγητής Πανεπιστημίου Πειραιώς, πρόεδρος του Ινστιτούτου για τα Οικονομικά της Γέννησης

2. ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΑ ΤΕΚΜΗΡΙΑ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΘΕΝ ΕΣΧΕΣ

Μέσο:ΕΘΝΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ημ. Έκδοσης: ...17/11/2019 Ημ. Αποδελτίωσης: ...17/11/2019

Σελίδα:64

64 | 12

17 Νοεμβρίου 2019 - ΗΜΕΡΗΣΙΑ

Φορολογία

Όταν αποφασίσουμε να αγοράσουμε κάποιο περιουσιακό στοιχείο που ξεπερνά σε αξία το εισόδημά μας, χρειάζεται να λάβουμε μέτρα για το πώς πρέπει να το καλύψουμε.

ΜΥΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΠΑΓΙΔΕΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΑΠΟΦΥΓΕΤΕ ΤΗΝ «ΚΙΝΟΥΜΕΝΗ ΑΜΜΟ» ΤΕΚΜΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΠΟΘΕΝ ΕΣΧΕΣ

Αντιμέτωποι με τον κίνδυνο υπερφορολόγησης βρίσκονται εκατομμύρια πολίτες, οι οποίοι ενδέχεται να φορολογηθούν με βάση τα ποσά των τεκμηριών εισοδημάτων και όχι για τα πραγματικά έσοδα που είχαν το 2018. Ποιες είναι οι διαφορές των δαπανών διαβίωσης και των δαπανών απόκτησης περιουσιακών στοιχείων, οι αλλαγές-κλειδιά από το 2014 και τι συμβαίνει με την πρώτη κατοικία και τις οικογενειακές δηλώσεις.

ΓΡΑΦΕΙ Ο ΓΙΩΡΓΟΣ Δ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ*
g.christopoulos@mental.gr

ΕΙΝΑΙ γεγονός ότι τα τεκμήρια και το πόθεν έσχες πάντα είναι ο πονοκέφαλος τόσο στην καθημερινή ζωή μας, όσο τον χρόνο, όσο και όταν φθάνει η ώρα της φορολογικής δήλωσης. Γι' αυτό χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή και πολύ περισσότερο από το 2014 και μετά, καθώς με τον νέο φορολογικό νόμο (ΚΦΕ-Ν. 4172/2013) ήρθαν τα πάνω κάτω και το τοπίο άλλαξε ριζικά, σε όλες τις φορολογίες. Κρύβουν πολλές «παγίδες» οι αλλαγές, όχι μόνο στα τεκμήρια που επανήλθαν δριμύτερα, αλλά και στις φοροεκπτώσεις. Δεν πρέπει να μπερδύσουμε την έννοια του τεκμηρίου με την έννοια του πόθεν έσχες. Είναι διαφορετική η μία από την άλλη. Με τα τεκμήρια ο νομοθέτης θέλει έναν εναλλακτικό τρόπο υπολογισμού του εισοδήματος του φορολογουμένου.

Ωστόσο, ο νομοθέτης προβλέπει με διατάξεις ότι το κόστος με βάση τις δαπάνες διαβίωσης δεν εξαντλεί τη φορολογική υποχρέωση του φορολογουμένου (ο οποίος εξακολουθεί να υπόκειται σε έλεγχο όσον αφορά στην ακριβή δήλωση των εισοδημάτων του, δηλαδή το πόθεν έσχες) και μπορεί να

Η απόκτηση πρώτης κατοικίας έχει τεκμήριο, χωρίς κανένα αφορολόγητο όριο, και όταν γίνεται με δάνειο έχουν τεκμήριο οι δόσεις για το κεφάλαιο και τους τόκους.

***Ο Γιώργος Χριστόπουλος**
είναι οικονομολόγος
φοροτεχνικός, αρθρογράφος
και συγγραφέας
φορολογικών βοηθημάτων

επιβάλλει φόρο, πρόστιμα και προσουξήσεις, αν ο πολίτης δεν έχει τη δυνατότητα να δικαιολογήσει την πηγή των χρημάτων.

Πρώτο θύμα είναι η πρώτη κατοικία, η απόκτηση της οποίας από 1-1-2014 έχει πλέον τεκμήριο, χωρίς κανένα αφορολόγητο όριο, και όταν γίνεται με δάνειο έχουν τεκμήριο οι δόσεις για το κεφάλαιο και τους τόκους. Θυμίζουμε ότι από 17-12-2010 μέχρι 31-12-2013, με στόχο κυρίως την τόνωση της επιχειρηματικότητας και της οικονομικής δραστηριότητας, είχαν ανασταλεί οι διατάξεις που αφορούν τις δαπάνες του πόθεν έσχες για την απόκτηση όλων των ακινήτων. Επίσης, γνωρίζουμε όλοι ότι τεκμήριο από το πρώτο τετραγωνικό μέτρο έχει από 1-1-2010 και η κατοικία (κύρια ή δευτερεύουσα) που ιδιοκατοικείται ή μισθώνεται ή έχει παραχωρηθεί δωρεάν.

«Παράθυρα» που έκλεισαν:

Από 1-1-2014 το τεκμήριο απόκτησης, που έχει να κάνει με:

- Την αγορά, τη σύσταση ή την αύξηση μετοχικού κεφαλαίου επιχειρήσεων.
- Την αγορά εταιρικών μεριδίων - μετοχών.
- Την αγορά «χρεογράφων γενικών», όπως η αγορά ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου, αμοιβαίων κεφαλαίων, εταιρικών ομολόγων κ.λπ.

Γι' αυτό, πάντα μέσα στο έτος και πάντως

πριν λήξει η προθεσμία της φορολογικής δήλωσης, για να αποφύγουμε τις δυσάρεστες εκπλήξεις πρέπει να κάνουμε «ωστό λογαριασμό». Αυτό σημαίνει ότι όταν αποφασίσουμε να αγοράσουμε κάποιο περιουσιακό στοιχείο που ξεπερνά σε αξία το εισοδήμα μας, χρειάζεται να λάβουμε μέτρα για το πώς πρέπει να το καλύψουμε.

Παράδειγμα: Αν αγοράσαμε το 2019 ένα αυτοκίνητο με αξία 22.000 ευρώ και το εισοδήμα μας είναι 16.000 ευρώ, αν δεν έχουμε να επικαλεστούμε άλλα ποσά «κάλυψης τεκμηρίων» στον πίνακα 6, τότε θα φορολογηθούμε με βάση τα 22.000 ευρώ, και όχι με βάση τα 16.000 ευρώ. Γίνεται συνεπώς αντιληπτό ότι ο φορολογικός νομοθέτης, με τα κριτήρια άρθρου 30 έως 34 του ισχύοντος φορολογικού νόμου (ΚΦΕ - Ν. 4172/2013), θέτει σε λειτουργία τη φιλοσοφία των τεκμηρίων και γενικότερα του πόθεν έσχες, για να συλλαμβάνει «κατά τεκμήριο» μη δηλωθέντα και μη φορολογηθέντα έσοδα στη φορολογία εισοδήματος.

Τα τεκμήρια λειτουργούν αθροιστικά στην οικογενειακή δήλωση των συζύγων.

Παράδειγμα: Η επισήμανση αυτή γίνεται πρακτικά κατανοητή με το ακόλουθο παράδειγμα: Ο άνδρας και η σύζυγός του στη δήλωσή τους του 2020 δηλώνουν αντίστοιχα:

Ο σύζυγος	Η σύζυγος	Σύνολο
Συνολικό καθαρό εισόδημα 2019		
12.940	14.400	27.340€
Δαπάνη τεκμηρίων		
17.100	18.880	35.980€
Διαφορά (εισοδήματα μείον τεκμήρια)		
-4.160	-4.480	-8.640€
Ποσό που επικαλούνται στον Πίνακα 6 (κωδ. 781) για μείωση της δαπάνης τεκμηρίων (π.χ. πώληση αυτοκινήτου και ανάλωση κεφαλαίου προηγούμενων ετών).		
9.200*	-----	9.200€
*Μόνο ο σύζυγος διαθέτει ανάλωση.		

Πώς θα φορολογηθούν οι δύο σύζυγοι;
Θα φορολογηθεί ο καθένας με βάση τα πραγματικά εισοδήματά του, διότι αθροιστικά για τους δύο μαζί δεν προκύπτει διαφορά που να μην καλύπτεται από ποσά που μειώνουν τα τεκμήρια.

Δηλαδή: Συνολικό καθαρό εισόδημα και των δύο συζύγων 27.340 ευρώ. Συνολική δαπάνη τεκμηρίων και των δύο συζύγων: 35.980 ευρώ. Διαφορά: -8.640 ευρώ. Η διαφορά αυτή καλύπτεται, όπως βλέπουμε, μόνο από τον σύζυγο, που με το ποσό 9.200 ευρώ καλύπτει τη διαφορά τη δική του (-4.160 ευρώ) και της συζύγου του (-4.480 ευρώ).

Ποια είναι όμως τα συγκεκριμένα τεκμήρια:
Στον Πίνακα 5 της δήλωσης δεν γίνεται τίποτε άλλο από την εφαρμογή των πιο πάνω διατάξεων. Ετσι, ανάλογα με την αιτία που δημιουργούν, τα τεκμήρια χωρίζονται σε δύο κατηγορίες:

Α. Τα τεκμήρια δαπανών διαβίωσης (τρόπου ζωής) του φορολογούμενου, της συζύγου του και των προσώπων που συνοικούν και τους βαρύνουν ορίζονται στο άρθρο 31 του ΚΦΕ-Ν. 4172/2013.

Με βάση τις διατάξεις του άρθρου αυτού προσδιορίζονται οι ετήσιες αντικειμενικές δαπάνες που λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό του τεκμηριού εισοδήματος του φορολογούμενου, της συζύγου του και των εξαρτώμενων μελών του.

Για τον προσδιορισμό λαμβάνονται υπόψη οι ακόλουθες αντικειμενικές δαπάνες:

- Ιδιοκατοικημένες ή μισθωμένες ή δωρεάν παραχωρηθείσες κύριες κατοικίες.
- Ιδιοκατοικημένες ή μισθωμένες ή δωρεάν παραχωρηθείσες δευτερεύουσες κατοικίες.
- Ετήσια αντικειμενικά δαπάνη επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης.
- Ετήσια αντικειμενικά δαπάνη ιδιωτικών σχολείων.
- Αντικειμενικά δαπάνη οικιακών βοηθών, οδηγών αυτοκινήτων κ.λπ.
- Δαπάνες σκαφών αναψυχής ιδιωτικής χρήσης.
- Δαπάνες αεροσκαφών, ελικοπτερίων, ανεμόπτερων.
- Δαπάνες δεξαμενών κολύμβησης.
- Ελάχιστη αντικειμενικά δαπάνη διαβίωσης (ορίζεται σε 3.000 ευρώ προκειμένου για τον άγαμο και σε 5.000 ευρώ για τους συζύγους που υποβάλλουν κοινή δήλωση, εφόσον δηλώνεται πραγματικό ή τεκμηριώτο εισόδημα).

Β. Τα τεκμήρια δαπανών απόκτησης περιουσιακών στοιχείων (πόθεν έσχες) του φορολογούμενου, της συζύγου του και των προσώπων που τους βαρύνουν ορίζονται στο άρθρο 32 του ΚΦΕ-Ν. 4172 και λογίζονται τα χρηματικά ποσά που πραγματικά καταβάλλονται για:

- Αγορά ή χρηματοδοτική μίσθωση αυτοκινήτων, δίτροχων ή τρίτροχων αυτοκινούμενων οχημάτων, πλοίων αναψυχής και λοιπών σκαφών αναψυχής, αεροσκαφών και κινητών πραγμάτων μεγάλης αξίας. Ως κινητά πράγματα μεγάλης αξίας νοούνται εκείνα η αξία των οποίων υπερβαίνει το ποσό των 10.000 ευρώ.
- Αγορά επιχειρήσεων ή σύσταση ή αύξηση του κεφαλαίου επιχειρήσεων που λειτουργούν ατομικώς ή με τη μορφή ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης ή ανώνυμης εταιρείας ή περιορισμένης ευθύνης εταιρείας ή ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρείας ή κοινοβιακής ή κοινοπραξίας ή αστικής εταιρείας ή αγορά εταιρικών μεριδίων και χρεογράφων γενικών, καθώς και οι καταβολές που πραγματοποιούνται για τα ασφαλιστικά επενδυτικά συμβόλαια, κατά το μέρος που αποτελούν επενδυτικό προϊόν.

Επίσης οι καταβολές για τα ασφαλιστικά επενδυτικά συμβόλαια, κατά το μέρος που αποτελούν επενδυτικό προϊόν από το φορολογικό έτος 2018 και επόμενα.

- Αγορά ή χρονομεριστική ή χρηματοδοτική μίσθωση ακινήτων ή ανέγερση οικοδομών ή κατασκευή δεξαμενής κολύμβησης.
- Χορήγηση δανείων προς οποιονδήποτε.
- Η ετήσια δαπάνη για δωρεές, γονικές παροχές ή χορηγίες χρηματικών ποσών, εφόσον αυτά υπερβαίνουν ετησίως τα 300 ευρώ.
- Απόσβεση δανείων ή πιστώσεων οποιασδήποτε μορφής. ●

Σημαντικές επισημάνσεις

Ως γνωστόν, με τον νόμο 3842/2010 (άρθρο 3) έγιναν μεταβολές στον τρόπο προσδιορισμού του εισοδήματος των φορολογούμενων με βάση τις δαπάνες διαβίωσής τους, ώστε το σύστημα για τις δαπάνες διαβίωσης να βασίζεται σε αρχές και κανόνες, μεταξύ των οποίων να έχει συμπληρωματικό ρόλο στον προσδιορισμό του φορολογικού εισοδήματος και να λειτουργεί ως κριτήριο απόδειξης των αδήλων εισοδημάτων και να συμβάλλει στην αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής. Ετσι, σε σχέση με το προηγούμενο καθεστώς έχουμε μια σημαντική αλλαγή και καθιερώνεται ένα αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού των δαπανών που απαιτούνται να γίνουν λόγω της κατοχής και χρήσης ορισμένων περιουσιακών στοιχείων. Ο νομοθέτης θέλει πλέον να λαμβάνεται υπόψη ένα ετήσιο κόστος συντήρησης και λειτουργίας κατοικιών, αυτοκινήτων, σκαφών αναψυχής, εναέριων μέσων, πισινών, διδασκτρών, οικιακών βοηθών κ.λπ. προκειμένου να εκτιμηθεί ένα εισόδημα ως ελάχιστο φορολογητέο εισόδημα. Για παράδειγμα, στον τρόπο προσδιορισμού της ετήσιας δαπάνης διαβίωσης της κατοικίας (κύριας και δευτερεύουσας) του φορολογούμενου, δεν θέλει να συνεχίσει τον μέχρι τότε τρόπο που υπολογίζονταν με βάση το τεκμηριώτο μίσθωμα αυτής. Επίσης, για λόγους «φορολογικής δικαιοσύνης» καθιερώνει συντελεστές βαρύτητας με βάση την τιμή ζώνης της περιοχής στην οποία βρίσκεται το ακίνητο, ώστε να προκύπτουν μεγαλύτερα ποσά διαβίωσης για ακίνητα που βρίσκονται σε ακριβές περιοχές. Ωστόσο, ο νομοθέτης προβλέπει ότι το κόστος με βάση τις δαπάνες διαβίωσης δεν εξαντλεί τη φορολογική υποχρέωση του φορολογούμενου, ο οποίος εξακολουθεί να υπόκειται σε έλεγχο όσον αφορά στην ακριβή δήλωση των εισοδημάτων του.

Πώς λειτουργούν τα τεκμήρια

Εάν το συνολικό δηλωθέν εισόδημα, το οποίο προσδιορίζεται από τις τέσσερις κατηγορίες (πηγές) ακαθάριστων εισοδημάτων του άρθρου 7 του ΚΦΕ, είναι μικρότερο από το τεκμηριώτο εισόδημα (αντικειμενικές δαπάνες και δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων), τότε η διαφορά που θα προκύψει θα φορολογηθεί, εκτός και αν καλυφθεί ή περιορισθεί.

Βασικές αρχές - Ποιους αφορούν

Σημειώνεται ότι οι αντικειμενικές δαπάνες και οι δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων αφορούν μόνο τα φυσικά πρόσωπα και όχι τα νομικά πρόσωπα. Συνεπώς οι διατάξεις εφαρμόζονται μόνο όταν τις δαπάνες πραγματοποιούν φυσικά πρόσωπα, ως ιδιώτες και όχι στο πλαίσιο άσκησης επιχειρηματικής δραστηριότητας, όπου οι σχετικές αγορές έχουν καταχωρηθεί στα λογιστικά τους αρχεία. Επίσης λαμβάνονται υπόψη μόνο τα ποσά που πραγματικά καταβάλλονται στο φορολογικό έτος (ποσό δόσης, προκαταβολής κ.λπ.) και όχι το συνολικό ποσό της αγοράς που πιθανόν μέρος του να καταβληθεί σε επόμενο φορολογικό έτος. Δεν εξετάζεται αν τα φυσικά πρόσωπα είναι ενήλικα ή ανήλικα. Για τα αλλοδαπά φυσικά πρόσωπα, αρκεί αυτά να έχουν τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα.

